

Nyfikenhetsvandring 27 - korsfäst III - Vad korset betyder för oss

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2012-06-03

Detta är nyfikenhetsvandring 27. Kära surfare i landet Kristen Tro! Vi tar nu på oss vandringsskorna igen och fortsätter våra upptäcktsfärder i landet Kristen Tro. Jag ser mig själv som guiden på denna vandring. Jag har sett en del, jag har ofta vandrat där. Jag vill bara berätta för dig vad mina ögon sett. Men jag har inte sett allt. För varje gång jag går in i Landet Kristen Tro upptäcker jag mer. Och när jag nu får sällskap med Dig har vi två par ögon som ser. När vi berättar för varandra vad vi sett och säger vi kanske: Varför har jag inte sett det förut? Vad blind jag var! Är det något fel på våra ögon, som gör att vi inte ser klart? Jesus talar i Bergspredikan om att vi har en bjälke i våra ögon. Ta bort bjälken ur ditt eget öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders

(Matt 7:5). Förra vandringen levde vi oss in i Golgotadramat. Bland andra mötte vi Simon från Cyrene, som tvingades att bära tvärbjälken i Jesus ställe ut till Golgata. Under denna vandring skall vi ställa oss bredvid Simon. Vi ska lyssna till de sju orden som Jesus yttrade då han hängde på korset. De orden kommer att hjälpa oss att se vilka våra bjälkar är. Vi får en ny klarsyn när vi gör oss av med våra bjälkar vid korset. Alltså:

uppgiften denna gång är att bära bjälkar till korset. Och när vi samlat ihop en massa bjälkar skall vi göra något spännande med dem. Det kan hända att vandringen ibland blir smärtsam. Det gör ont att se hur dum man varit. Men på andra sidan operationen väntar det friska livet. Många goda hälsningar från din guide

Detta är tredje vandringen in i ordet KORSFÄST i trosbekännelsen KORSFÄST I - Den långa förberedelsen (vandring 25) KORSFÄST II - Golgota dramat (vandring 26) KORSFÄST III - inlevelse i korset (vandring 27, denna vandring) På denna tredje vandring gör vi ett nytt försök till inlevelse i vad korset betyder för oss. Vi får hjälp av Simon från Cyrene. Vi ska tillsammans med honom lyssna till de sju orden som Jesus yttrade. De orden hjälper oss att se vilka våra bjälkar är som vi behöver bära till korset. Vandring 27:

Korsfäst - Inlevelse i korset (De sju orden är här från Folkbibelns översättning) Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör.

- Idag skall du vara med mig i paradiset.
- Kvinna, se din son. Se din mor.
- Jag törstar!
- Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?
- Det är fullbordat.
- Fader, i dina händer överlämnar jag min ande.

Det första ordet:

Fader förlåt dem, ty de vet inte vad de gör. Två andra brottslingar fördes också ut för att avrättas tillsammans med Jesus. Och när de kom till den plats som kallas Huvudskallen, korsfäste de honom och brottslingarna där, den ene på hans högra sida och den andre på hans vänstra. Men Jesus sade: Fader förlåt dem, ty de vet inte vad de gör.

(Lukas 23:32-34) Det är som Golgotadramat flyttar rakt in i vår vardag, i hem, i församling, i arbete. Jesus förestavar den bön vi själva behöver be: Förlåt dem!

Ja, men Jesus, du ser väl hur besvärliga de är, hur de talar illa om mig.

Men Jesus säger: Förlåt dem!

Ja, men Jesus du ser väl hur de sårade mig, hur de intrigerade mot mig, hur oärliga de var.

Jesus säger: Förlåt dem! Petrus säger att Jesus själv är vårt exempel. Han gav oss det exemplet för att vi skall följa i hans fotspår. Han överlät sin sak till honom som dömer rättvist (1 Petr 2:21-23). Jesus själv ger oss nyckeln som öppnar upp oss för förlåtelsen. Nyckeln heter Fader. FADER, förlåt dem … Att förlåta är att ge upp sin rätt att anklaga. Jag kan ha rätt i allt jag säger om andra: de är elaka och dumma och oärliga. Jag kan naturligtvis ha fel också. Jag har ju inte klarsynen och överblicken över deras liv så att jag kan sätta mig på domarsätet. Därför överlåter jag allt som de gjort till honom som dömer rättvist (1 Petr 2:23). Jag ger upp min rätt att anklaga. Jag ger den till Fadern. Vad händer om jag inte förlåter? Vad är alternativet? Jag binder den andre i hans synder. Han har ingen chans att bli fri. "Där går den som" … Och jag själv blir bunden. Jesus talar om "bödelsdrängarna" som får ta hand om mig, när jag inte vill förlåta den andre (Matteus 18:34). Bödelsdrängarna heter kanske Bitterhet, Besvikelse, Avund, Självömkan, Hat, Hämnd. Tänk vad hårt dessa kan binda oss! Den som inte vill förlåta får erfara dessa grymma fångknektar. När jag inte förlåter sprider jag en doft av död omkring mig. En unken, instängd fångseldoft. Förlåte sprider i stället en ljuvlig kristusdoft i världen (2 Kor 2:15). Jesus säger: Om någon vill gå i mina spår, måste han förneka sig själv, ta sitt kors och följa mig (Matteus 16:24). Jag låter min gamla människa dö från all denna bitterhet och besvikelse som lagrats i omgäntet med människor omkring mig. Gör jag det hittar jag någonting på andra sidan korset. Där finns livet, kraften från hans uppståndelse. Jag lägger ned min tvärbjälke vid korset. Ta bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders (Matt 7:5). Jag får en ny syn på människor omkring sig. Paulus säger när han varit vid korset. Nu bedömer jag inte längre någon på människors vis (2 Kor 5:16). Det är tydligt att han på andra sidan korset ser på människor på ett nytt sätt. Han sätter in betyg på dem. Han bedömer dem inte efter deras fina hus, deras titlar, deras framgångar eller misslyckanden. Han ser i varje människa ett möjligt helgon. Han ser vad som kan hända med dem när Jesus får ta hand om dem och komma in i dem. Jesus ber: Fader förlåt dem, ty de vet inte vad de gör. När vi säger så upptäcker vi hur de dödens krafter, som binder oss, lossnar. Dödens dofter blåses bort av Andens vind. Något händer. Vi lär känna Kristus och hans uppståndelsens kraft. Det stora exemplet på detta är Stefanus (Läs Apg 9:54-8:1, Folkbibeln). Man stenade honom. Det gjorde fruktansvärt ont. Men i denna

yttersta nöd var Herren med honom. Stefanus såg himmelen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida. Hela himmelen engagerad i dem som får lida för Kristi skull. Och Stefanos ber: Herre ställ dem inte till svars för denna synd. Vilken bön! En av dem som hörde den bönen var Saulus. Någon bad för sina förföljare! Det var här det började för Saulus. Bönens krafter satte i gång uppståndelsens krafter som så småningom nådde in i Saulus. Vi tänker nu på någon som gjort oss illa och som vi har svårt för … Vi hör Jesu rop:

Fader förlåt dem, ty de vet inte vad de gör.

Vi upprepar hans ord.

Han förestavar. Vi säger efter.

När vi säger efter och menar det, börjar något hända i andevärlden.

Makternas grepp släpper.

Vi får viljan att lägga ned oförsonlighetens bjälke vid korset.

Vi känner doften från uppståndelsens kraft. Stanna till här. Begrunda. Bed...

Det andra ordet:

Idag skall du vara med mig i paradiset. Nedanför korset hör vi tillsammans med Simon ett ord från Jesus, denna gång i ett samtal mellan honom och en medfånge. Synden och allt det onda kastas emot Jesus. Människor hånar honom, ifrågasätter honom, skrattar åt honom. Jesus är i sin djupaste kamp. I det ögonblicket hör han en man säga: Jesus tänk på mig när du kommer till ditt rike.

Jesus svarade: Amen säger jag dig: Idag skall du vara med mig i paradiset.

(Lukas 23:39-43) Vad är det i våra liv som måste dö här? Vad finns det för tvärbjälke som vi bär? Ty det är ju bjälken i vårt eget ögon som gör att vi inte ser klart. Vad är det vi inte ser?

Kanske är det Otrons bjälke. Vi ser att det över Jesu kors står att han är kung och har ett rike som han vill leda oss in i. Jesus ville säga: Idag ska du vara med mig. Men vi vill bara leva för oss själva. Vi är så upptagna av våra egna problem, av våra egna rikedomar. Vi ser inte Jesus. Och om vi ser honom, anklagar vi honom: Varför gör du ingenting? Visa vem du är, Jesus. Stig ned från korset. Grip in. Är du Messias, hjälp då dig själv och oss.

Bär du på otrons bjälke?

Kanske är det också likgiltighetens bjälke. Vi ser inte att det alldeles bredvid oss finns en som är i nöd och ångest och som ber oss: Tänk på mig. Men vi hör inte. Vi tänker bara på att själva ha det bra och struntar i om andra gråter och har det svårt. Vi är så upptagna av oss själva och av vad vi ska göra att vi går förbi den ena människan efter den andra. Vi vänder ryggen åt dem som ber att vi ska tänka på dem.

Bär du på likgiltighetens bjälke? Är det kanske också feghetens bjälke som måste bort? Varför är vi så tysta med att tala om Jesus med dem som levtt rövare? Vi vågar inte gå rakt på sak och hjälpa dem till Jesus och säga: Idag vill jag hjälpa dig att vara med honom.

Bär du på feghetens bjälke? Men när vi med Andens hjälp lägger ned våra bjälkar vid korset: otrons bjälke, likgiltighetens bjälke, feghetens bjälke kan vi få vara med om att förmedla kraften från Jesu uppståndelse till någon som levtt rövare. När du kontaktar den helige Ande, kopplar du på uppståndelsens kraft. Du vågar säga: Idag skall jag hjälpa dig till Jesus som vill att du skall vara med honom. Någon liten eller stor syndare kan få räta på ryggen och höra hur Jesus säger till honom som bara levtt för sig själv: Idag skall du vara med mig. Jesus lovar honom paradiset. Om du undrar vad det är, förstår du det när du varit hos Jesus.

Paradiset är ju där han är. Vi får med Andens hjälp lägga ner våra bjälkar vid korset. Vi får ropa ut en bön för oss själva, för oss som så ofta lever bara för oss själva:

Jesus, tänk på mig. Låt mig få vara med dig.

Vi får låta Jesu löfte ringa i våra öron:

Idag skall du vara med mig.

Och vi får ropa ut en bön för människan vid vår sida.

Herre, hjälp mig att få hjälpa honom/henne att

komma så nära dig, att han hör ditt löfte:

Idag skall du vara med mig. Stanna till här. Begrunda. Bed...27

Det tredje ordet:

Kvinna, se din son. Se din mor. Vid Jesu kors stod hans mor …

När Jesus såg sin mor och bredvid henne den lärjunge som han älskade sade han: Kvinna, se din son. Sedan sade han till lärjungen: Se din mor

(Johannes 19:25-27) Vad gör Jesus här? Han kallar dessa två in i en ny relation till varandra. Det är precis så som han vill göra med var och en av oss. Han talar rakt in vår situation. Han börjar med dem som lever alldeles nära oss. Och här gäller det ju inte de besvärliga, utan dem som vi tycker om, men vanligtvis går förbi. Se din hustru, se din man, se dina barn, se de vanliga grå människorna som du ofta möter. Se de många människorna i din församling. Se de sårade, de skadade, de med svåra barndomsminnen. Se de många som lever ensamma i sina familjer. Se de ungdomar som under konfirmandtiden upplevde en Jesus-kärlek, men sedan kände sig så ensamma i församlingen. Hör deras rop: Var finns den Guds familj som vi hört om? Se dem! Vad är det för bjälke i våra egna ögon som gör att vi inte ser klart? Är det individualismens bjälke, denna stora tunga tvärbjälke. Jag har nog med mig själv. Den stora synden i våra liv är att vi inte ser. Herre när skulle vi ha sett dig hungrig eller törstig eller hemlös …. Här går ju dödsstöten över vårt självupptagna liv, vår inrotade individualism. Men något händer på andra sidan korset. Vi hittar uppståndelsens kraft. Vi hittar det rika liv och den gemenskap vi är kallade till genom dopet. Vi hittar Guds familj! Med en och samma Ande har vi alla döpts att höra till en och samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samma Ande att dricka

(1 Korintierbrevet 12:13) Den som mister sitt eget liv, det själviska, det inkrökta, det egosnurriga livet, finner Livet:

uppståndelsens liv och uppståndelsens kraftMånga som haft en tråkig och svår barndom får hitta en ny familj i Guds folk.

Och vi ropar ut vår bön:

Fader tag bort ifrån oss individualismens bjälke.

Hjälp oss att se dem vi möter med dina ögon..

Låt din Ande ständigt påminna oss om ditt ord:Se din mor. Se din son. Se ….Stanna till här. Begrunda. Bed... Det fjärde ordet:

Jag törstar!Jesus visste att allt redan var fullbordat, och han sade därefter för att Skriften skulle uppfyllas: Jag törstar!

(Johannes 19:28)Simon från Cyrene, du och jag hör detta rop från Jesus. Vad tänkte Simon då? Och vad finns det för tankar i oss? Vad är det här vi behöver dö bort från för att hitta detta nya liv som vi är kallade att leva genom dopet?De tre första orden från

Jesus har hjälpt oss med några bjälkar som gjort oss blinda: Oförsonlighet, likgiltighet, otro, fegheten, individualismen

…Det är underbart att få lägga ned sina bjälkar vid korset så att man ser. Och ser på ett nytt sätt på dem som man har svårt

med. Det är underbart att få hjälp att säga: Fader förlåt dem.Det är fantastiskt att få komma ur sitt egosnurrande så att man lär sig

på ett nytt sätt på rövare och förbrytare och vanliga människor, som ramlat dit och misslyckats och som man kan få tala till om

Jesus och leda till Jesus. Han som säger: Idag skall du vara med mig.Det är fantastiskt att få bort bjälken i ögat så att man ser på

ett nytt sätt på dem där hemma. Får bättre relationer med dem. Och kanske hittar in i den nya familj Herren kallat oss till genom

dopet. Är det inte underbart?Men är det nog? Jag har fått så mycket, synderna är förlåtna, jag har hittat en kyrka, en familj. Men

det är inte nog!!Jag törstar!! Jag törstar!! Jag törstar!!!Är det självbelåtenhetens bjälke som sitter i vägen? Jag är nöjd. Lik-nöjd? J

stannar i växten. Är det inte äckligt att vi är så nöjda med vårt kyrkliga lagom? Du säger, som i Laodicea:Jag är rik, jag har vunnit

rikedom och saknar ingenting. Och du förstår inte att just du är eländig och ömkansvärd och fattig och blind och naken.

(Johannes Uppenbarelsebok 3:17)Vi behöver kanske få ett själavårdssamtal med Jesus om detta att längtan, törsten har tagit

slut. Inga förväntningar mer.

Jesus ropar: Jag törstar!När vi säger efter Jesus upptäcker vi att det är ju så det är: Jag törstar… Det är som om Jesus med

rop hjälper oss att förstå vad det är som är vårt verkliga problem: Jag törstar. Jag vågar se torkan i mitt eget liv, vågar förstå hur

innerst inne törstar efter mer av Jesus, mer av renhet, mer av äkthet, mer av kärlek .. Jag törstar!Han som ropade ut hela

människlighetens törst är den som också ropar så att det hörs ända till oss:Är någon törstig så kom till mig och drick. Den som tror

mig, ur hans inre skall strömmar av levande vatten flyta fram, som skriften säger. Detta sade han om Anden.

(Johannes 7:37-39)När vi lägger ned självbelåtenhetens bjälke,

den som ibland kallas "kyrkligt lagom", vid korset, så händer det något.

Det är som om proppen, det som hindrar flödet, går ur.

Det börjar porla, skvätta och strömma av vatten från källsprång,

vars vatten aldrig tryter. Ty Guds källa har vatten till fyllest.

Bibel 2000 är ännu mera generös. Guds flod är full av vatten.

Det är uppståndelsens krafter som strömmar in. (Psaltaren 65:10)Jag törstar!! Jag törstar!! Jag törstar!!!Stanna till här. Begrunda

Bed...Simon från Kyrene hör nu två rop som båda är citat från Psalm 22. Psalmen börjar med: Min Gud, min Gud, varför har du

övergivit mig… Jesus ber hela psalmen och den slutar med orden Han har gjort det…. Det är gjort… det är

fullbordat. (Psalm 22:2, Markus 15:34)

Det femte ordet:

Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?På denna vandring genom Psalm 22 går Jesus in i all den nöd och smärta som

alla Guds människobarn har lidit under: ångesten, övergivenheten, smärtan av sårande ord och slag av motstånd och motgångar

som mött dem. Kan du hitta dig själv där? Kan du känna igen mörkret: de hånfulla orden, övergivenheten, förkastelsen? Stunder

då du inte längre kan säga Fader, utan bara Gud ...Du tror att du är övergiven och att Gud glömt bort dig. Många av dina bjälkar

har tagits bort, men du ser ändå inte klart. Är det otrons bjälke som är kvar? Att lämna åt döden varje rest av tvivel. Då kan det h

att du hör en röst i ditt mörker:Vem är bland er som fruktar Herren och hör hans tjänares röst? Om han än vandrar i mörkret och

ser någon ljusning, skall han förtrösta på Herrens namn och stödja sig vid sin Gud

(Jesaja 50:10)Du hör i mörkret hur någon ropar ut din nöd, din övergivenhet. Jesus går in i din nöd. Han sitter inte någonstans

ovanför dig. Och han går in i ditt mörker tillsammans med dig. Han ropar ditt rop: Min Gud, min Gud. Gud är min, trots allt!

Jesus, Guds Son, är hos mig.Upptäcker du att otrons bjälke har satt sig fast i dig igen? När den bjälken får försvinna ser du klart:

Du ser hur hans närvaro i dina minnens mörker ger ljus, helande, läkedom. Han talar in sin frid. Du möter den sårade Helaren.

Det gör inte så ont längre när han, den sårade Helaren, fått röra vid dina minnen. Du styrs inte längre av ditt förflutna och behöve

inte längre gå baklänges in i framtiden. Var nu stilla inför detta.Du hör Jesu rop på Korset:Min Gud, min Gud,

varför har du övergivit mig?

Du upprepar orden.

Du ropar ut alla dina Varför?

Du upptäcker att du inte är ensam i det ropet. Jesus är där!

Du möter honom som är Faderns svar på dina varför.

Tillsammans med Jesus får du säga: Min Gud, min Gud!Och nu kan du kanske ställa dig bakom någon förtvivlad människa som

känt sig övergiven av både Gud och människor. Du får göra som Jesus. Du gör hennes rop till ditt eget. Du går tillsammans med

Jesus in i denna människas nöd.Min Gud, min Gud,

varför har du övergivit mig?Stanna till här. Begrunda. Bed...

Det sjätte ordet:

Det är fullbordat.När Jesus hade fått det sura vinet, sade han: Det är fullbordat

(Psalm 22:32, Johannes 19:30)Det finns många bjälkar som hindrar uppståndelsens krafter att fungera i oss. En sådan bjälke är

egenrättfärdigheten, som säger: Jag klarar allting själv. Jag måste fullborda, göra färdigt. Den bjälken är stor och tung och den sönder oss. Den finns inte bara i våra ögon och gör oss blinda. Den finns i våra händer och fötter och får våra ryggar att värka. D våra hjärtan att sucka och vändas över alla borde och måste, alla dessa krav som får oss att känna: Duger jag verkligen? Nej, ja duger inte, men jag måste fortsätta, jag måste, måste. Med min fromma möda jag aldrig fylla kan Guds lag, sjunger vi.

(Sv Ps 230:2 gamla psalmbokens formulering) Men vi glömmer så lätt att Jesus kan det vi inte kan. Han fullbordar lagen. Ja, Han har redan gjort det. Det är fullbordat. Vilken känsla när man upptäcker det.

Det är som om man har en femmiljonerskuld som måste betalas. Man dignar under kraven. Man kan inte sova. Hur ska det gå? Så kommer plötsligt en dag ett meddelande. Femmiljonerskulden är betald! Du dansar av fröjd. Det gjorde Luther också när han upptäckte att Guds rättfärdighet är något vi får gratis, av nåd. När vi lägger ned egenrättfärdighetens och självtillräcklighetens vid korset, börjar vi se klart. Jesus har gjort det. Det är fullbordat. "Han fullgjorde vad vi borde och blev vår rättfärdighet" (Sv Psalm 147:2). Jesu rättfärdighet är inte belöningen vi får när vi varit snälla tillräckligt länge. Jesu rättfärdighet är startgåvan, som vi lagt ned egenrättfärdighetens bjälke vid korset och dött från vårt stora, stackars, lilla, duktiga, ömtåliga JAG. Jesus ropar på Kors. Det är fullbordat. Du upprepar hans ord.

Låter det sjunka in i dig

och sjunga i dig.

Ta fram det som ett motord när kravmakterna begär dig.

Det är fullbordat.

Du fullgjorde vad vi borde och blev vår rättfärdighet.

Det ordet förlöser uppståndelsens krafter i dig. Vet att var och en som överlåter sina bjälkar vid korset, kommer till den punkt då han tillsammans med Jesus får triumferande ropa: Det är fullbordat!

Paulus skriver: Mitt eget liv utgötes som offer och tiden är inne då jag måste bryta upp. Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans, som Herren, den rättvise domaren, skall ge mig den dagen, och inte bara mig utan alla som längtar efter hans ankomst

(2 Tim 4:6-8) Stanna till här. Begrunda. Bed...

Det sjunde ordet:

Fader, i dina händer lämnar jag min ande. Det var nu omkring sjätte timmen. Då kom över hela landet ett mörker som varade ända till nionde timmen. Solen förmörkades, och förlåten i templet brast mitt itu. Och Jesus ropade med hög röst: "Fader, i dina händer lämnar jag min ande." När han hade sagt detta slutade han att andas.

(Lukas 23:44-46)

Det som Jesus här ber är en bön från Psaltaren 31. Det var en aftonpsalm, som alla fromma bad. Jesus hade säkert lärt sig den som liten i Nasaret.

Nu ber Jesus från korset sin sista aftonbön. Jesus har slutfört sin livsgärning. Dagsverket är slut. Hans sista dag är slut. Och när Jesus bitt sin sista aftonbön, slutar han att andas.

Lägg nu märke till en sak i denna aftonbön. Jesu sista aftonbön är inte en förtvivlads bittra rop. Här ligger en sådan trygg förtrösta, ja, en segervisshet i Jesu bön. Och lägg också märke till att Jesus gör ett tillägg till vad som står i psaltarpsalmen. Han säger: FADER.

Fader, i dina händer befäller jag min ande.

Du behöver inte vara rädd för att dö, när du ser på Jesus. Tillsammans med Jesus kan du säga: FADER....och du kan bara vila i det ordet. Och du kan säga till Jesus: Ej fruktar jag då du är när i nåd.

Då viker smärtan, aldrig fattas råd,
av gravens fasa ej ett spår är kvar,
och döden mist sin udd, när dig jag har.

Ditt kors skall skina för min blick,
när sist jag somnar in, o Herre Jesus Krist.

Då viker natten, morgon bräcker klar.

I liv, i död bliv, Herre, hos mig kvar.

(Sv Ps 189:6-7) Stanna till här. Begrunda. Bed...

Vad gör Jesus av alla bjälkar? Petrus berättar att Jesus använder levande stenar i ett andligt husbygge (1 Petrus 2:5). Numera använder han också bjälkar. Precis som man förr byggde stavkyrkor får vi nu bygga bjälkkyrkor. Bjälkkyrkor står där som vittnesbelygelse om vad Herren fått göra med trångsynta, närsynta och ögonbjälkskadade syndare. Jo, dessa utrensade bjälkar har en oerhörd bärkraft när en levande kyrka skall byggas i en ny tid. När vi kommer in där förnimmer vi en atmosfär av försoning, kärlek, helandeglädje, beroende. Ingen ser på oss med bjälkögon för att hitta fel på oss. Bjälkarna är ju borta. Men vad nu då!?

När jag ser in i dina ögon upptäcker jag ändå några bjälkar. Jag frågar: Dina ögon är fyllda av glädje. Vad har de sett för att få de och det ljuset? Nu ser jag närmare och upptäcker att där finns två bjälkar. En lodrät och en vågrät. Det är korsets befriande kärlek som jag ser i dig …. Låt oss sätta igång att bygga bjälkkyrkor!

